

Szentendre, 2010. június 18.

SZENTENDRE SZALON

Dr. Dietz Ferenc polgármester részére

Tisztelt polgármester úr, Feri!

A minapi Szalon találkozóink kapcsán láttam fontosnak, hogy ezt a pár sort leírjam. Először elnézésedet kell kérnem, hogy minden emberi szándékom ellenére, mivel úgy éreztem kimerültek a józan eszközeim, kénytelen voltam a meddő dolgot emelt hangon elvágni. Nem fordult még elő társaságunk létezése óta ilyen esemény és bízom benne, hogy nem is fog többé előfordulni. Amolyan makarenkói pofonnak remélem és kezelem az esetet. No, de térjünk a lényegre! Köszönöm, hogy elfogadtad meghívásunkat és vállaltad az előadó szerepét és ezáltal vállaltad az esetleges incidenst is, ami be is következett.

Az alábbiakban szeretném teljesen őszintén, - ha ez egyáltalán lehetséges, - a „semleges sarokból” értékelni az estet.

Minden rendezvény kétoldalú: milyen az előadó és az előadása, és hogyan viszonyul hozzá a hallgatóság. A mi esetünkben már a megjelentek összetétele is kicsit meghatározó volt: többen nem jöttek el, akik egyébként szinte mindig ott vannak. A megjelentek java őszintén a város jobbításáról, a közösségi hozzájárulásról szeretett volna beszélni. Mégis, számomra meglepő módon, az egész egy „lakossági fórumba” torkollott és a lényegi városi dolgok helyett a szokott - szemét, közlekedés, kátyú - témakörbe fulladtunk.

Rendkívül sajnálom, hogy még egy ilyen összejövétel is képes ennyire ki semmizni a lényegi dolgokat. Biztosan én is részes vagyok a dolgok ilyen alakulásában. Mentségemül azt hoznám fel, hogy az ésszerű terelésen túl nem tartom helyesnek az emberi álláspontok befolyásolását. Ezt igazán gondolom, mert csak így ismerhető meg az emberek gondolkodása, véleménye. Ez a fórum nem az előírt magasztalást szolgálja, szabad véleménynyilvánítónak terveztük és főként megalapozott dolgok tükrének. Talán minden civil fórumnak ez az álma és ezt a demokratizmust kell alkalmaznia minden vezetőnek, hogy megismerhesse a véleményeket. Az információ beszerzése, divatos szóval a datamining, manapság létkérdés.

Ugyanakkor felmerül az előadó felelőssége is, hogy talán nem sikerült eléggé felkelteni a témája iránt az érdeklődést. Nem szeretnék rád olvasni semmit, pusztán a tényt megállapítani. Azt is információnak kell tekintenünk, hogy a polgármester megjelenése, vagy ez a téma az emberekben ezt reakciót kelti. Hiszen te magad is elmondtad, hogy ez zajlik minden lakossági fórumon. Ezért is hasonlítottam összejövételünket ehhez.

Mit is szerettem volna, hogyan képzeltem el ezt az estet?

Már a meghívóban utaltam rá, két esetben is az „...és nekünk mi a feladatunk?“, valamint „...és az indulatok helyett nyugodt beszélgetésre vágyókat...“ felhívással.

SZENTENDRE SZALON

Etikai kódex

A SZENTENDRE SZALON hagyományokra és egymás tiszteletére épülő társaság, amelyben mindenki az on igyekszik, hogy a tudását a többieknek továbbadja, sajátját gyarapítsa és ezen dolgokat az azokhoz kötődő művészetek élvezete közben tegye. Elsődleges a magyarság hagyományai, tisztelete, gyarapítása. Az egyetemes tudomány és kultúra sajátos közelítése a magyarság szempontjából.

Szentendre, 2010. június 18.

SZENTENDRE SZALON

Szerettem volna, ha megbeszéljük a város dolgait, koncepcionálisan, mert többre most nem telhetett időnkből, ha megdicsérvük a polgármester szorgalmát, ha felhívjuk a figyelmét a véleményünk szerint kimaradt, de fontos dolgokra és persze a fölöslegesekre is.

Szerettem volna, ha kitérünk az infrastruktúra relativ elmaradottságára, a nagy cégekből származó városi nyereség lehetőségére és ugyanakkor azok veszélyére. Szerettem volna, ha szóba kerül miért van itt katonai kiképző, vagy a skanzen nyomasztó hatása, vagy a város „bejárata”, stb.

Szerettem volna, ha több szó esik a mai országos politikából is hiányzó, de Szentendrén akkor sem elhanyagolható kultúra és művészet dolgairól: milyen a város képe saját magunk számára és a turisták számára.

Szerettem volna, ha néhány szó esik a január 28-i, Losonci Miklóssal fémjelzett Szalon összejövetelről, amelyen a város nem képviseltette magát.

Szerettem volna a távol lévő, egykori budai polgármester, ma szalonbeli tárunk üzenetét átadni, hogy „nem megy minden egyszerre”, kitartás és egyetértés kell, az előrettekintés a vezetés feladata és felelőssége is.

Szerettem volna, ha úgy fejeződik be az esténk, hogy ezt mielőbb ismételni fogjuk, mert a rendszeres nyugodt beszélgetés hozza csak meg a lényegre találást, az összhangot, a tudatos tevékenységet.

Szerettem volna, ha beszélgetésünk avval fejeződik be, hogy ezt mintaként ajánljuk másik civil szervezeteknek, hogy ott is megtalálják az előbbi mondat szerintiüket.

Így, és azt hiszem, csak így lehetséges eredménnyé kovácsolni a városlakók akaratát és a polgármester emberfölötti szorgalmát. Különben semmi értelme sincs a dolgoknak, szélmalomharc lesz az egész és minden tőlünk függetlenül történik. És akkor sajnálom magunkat, szentendreieket és sajnálom a polgármestert, mert mást és bizton gyengébbet fognak helyébe jelölni, választani.

Sajnálom, hogy így alakult, azonban semmi sem végleges, hiszen mi is történt: egy szokásos beszélgetés, összejövetel, ahol elhangzott több minden, éppúgy, mint máskor. Befolyásol bármit is? De azért tanulság lett bőven, talán nem csak az én számomra!

Összefoglalólag mégis azt kell mondanom hogy *a Szentendre Szalon elismerte és elismeri törekvéseidet, szorgalmad a városért és támogat tevékenységedben* és elvárja, hogy - éppen az ügyek lassúsága miatt - rendszeresen tájékoztass és igényeld, várd el, sőt követeld a részvételünket a dolgok vitelében! Az egész város minden polgárának részvételét!

Legutoljára maradt egy apró bölcsesség: *rossz szokásunk, hogy a hozzánk legközelebb állókat bántjuk a leginkább.*

Tisztelettel

Dr. Gyarmati Péter

SZENTENDRE SZALON

Etikai kódex

A SZENTENDRE SZALON hagyományokra és egymás tiszteletére épülő társaság, amelyben mindenki az on igyekszik, hogy a tudását a többieknek továbbadja, sajátját gyarapítsa és ezen dolgokat az azokhoz kötődő művészetek élvezete közben tegye. Elsődleges a magyarság hagyománya,

tisztelete, gyarapítása. Az egyetemes tudomány és kultúra sajátos közelítése a magyarság szempontjából.